

Abstrakt v českém jazyce

Práce popisuje a analyzuje územního plánování z pohledu obcí, a to po přijetí nového stavebního zákona a jeho rozsáhlé novelizace účinné od 1. 1. 2013. Z tohoto pohledu je nejdůležitějším nástrojem územní plán. Územní plán není jediným nástrojem územního plánování. Je ovlivňován nástroji jemu nadřazenými, kterými jsou politika územního rozvoje a zásady územního rozvoje, a sám ovlivňuje nástroje jemu podřízené, kterými jsou regulační plán a územní rozhodování.

Územní plánování obcí je silně provázáno s ochranou životního prostředí. Tato ochrana se v procesu přijímání územního plánu projevuje ve třech rovinách. První rovinou je účast dotčených orgánů z oblasti životního prostředí při vytváření územního plánu, a to ve formě jejich stanovisek. Stanoviska jsou až na výjimky závazná a k vydání územního plánu je třeba mezi nimi nelézt kompromis. Druhou rovinou je posouzení vlivů na trvale udržitelný rozvoj. Územní plánování obcí se snaží nalézat kompromis mezi pilíři trvale udržitelného rozvoje, tj. ochranou životního prostředí, hospodářským rozvojem a sociálním rozvojem. Ochrana životního prostředí tak představuje základní pilíř územního plánu. Poslední, třetí rovinou je účast veřejnosti, zejména spolků na ochranu životního prostředí. Cílem spolků je zejména ochrana nezastavěného území, která bývá na okraji zájmů ostatních účastníků řízení, ačkoliv právě v nezastavěném území je ochrana životního prostředí nejdůležitější. Územní plánování obcí tak představuje nástroj, který zajišťuje rozvoj obcí bez zásadního negativního vlivu na životní prostředí.